

دانه های شبنم

برای لیلا و دخترانم

ای مهربان من!
وقتی تو از صفای درون،
با دختران نازت،
کنکاش می کنی،
صدها لهیب شوق در دل تنگم،
زبانه می کشد،
و نجوایتان، که پر از شور و شادی است،
اندوه را ز خاطر غمدیده می برد!

این خانه با صفای وجود تو خانه است،
تو شاخه ی گلی که دختران تو،
با حجب و شرم و ناز،
معصوم و پاک،
چون دانه های شبنم،
بر برگهای هستی تو،
آرمیده اند!

رضا شاپوریان

یکشنبه سوم می ۱۹۹۸